

процесу виробництва/ пошук більш відповідних для підприємства працівників; навчання та підвищення кваліфікації існуючих працівників; розробка інноваційних проектів для існуючих підприємств, та бізнес-планів для створення нових; ефективні шляхи інвестування діяльності а також цінних паперів; маркетингові плани, реклама та збуту; вдосконалення і рекомендації що до сфери управління, то що.

Замовником консалтингових послуг може виступати не тільки приватні особи, але і держава.

З вище наведеного можливо зробити висновок, що консалтингові організації допомагають суб'єктам господарської діяльності значно підвищити ефективність свого бізнесу(як традиційного, так і інноваційного), а вони, насамперед, визначають напрямок і рівень розвитку як інноваційної економіки, так і національної економіки в цілому.

О.М. ДМИТРЕНКО, аспірантка, м. Харків, НТУ «ХПІ»

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ НАУКОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

У вищих навчальних закладах (ВНЗ) України реалізовується концепція державної наукової, науково-технічної і інноваційної політики, яка передбачає перехід від тактики збереження наукового потенціалу університетів до його ефективного використання, переходу від моделі «витратної науки» до реальної комерціалізації наукових знань та досягнень. Аналіз наукової діяльності ВНЗ дозволяє виділити важливі результативні форми реалізації наукового потенціалу ВНЗ: це створення наукових продукції, послуг, об'єднань, форумів, інновацій, шкіл та національних центрів. Всі види ресурсного забезпечення цих категорій наукової діяльності становляться об'єктами управління при операційній, тактичній і стратегічній діяльності університету.

Науковою продукцією вважаються результати наукової діяльності, які містять нові знання або рішення та призначені для реалізації. Серед її видів виділимо науково-технічну продукцію, технологічні процеси, продукцію інтелектуальної власності, інновації. Основними науковими послугами є

науково-технічні послуги (рецензування, авторський нагляд, експертиза, патентування, сертифікація, трансферт технологій, різні види науково-технічного консультування та інші) і послуги з підготовки кадрів вищої кваліфікації та навчання (перепідготовка, підвищення кваліфікації) персоналу споживача (замовника) наукової продукції ВНЗ. Важливою категорією наукової діяльності є створення наукових об'єднань і участь у роботі в них. В останній час яскравим проявом інтеграції університетської науки і сучасного виробництва є створення науково-виробничих об'єднань з провідними навчальними закладами та виробничими корпораціями як України, так і світу. Ними є технопарки, наукові парки, навчально-науково-виробничі комплекси. Традиційною формою наукової діяльності є особиста або колективна участь науковців ВНЗ у наукових форумах, які за статутом можна розподілити на міжнародні, національні, регіональні.

Управлінськими завданнями операційної наукової діяльності є ресурсне забезпечення освоєного кола наукових послуг і створення наукової продукції досягнутого рівня якості. На тактичному рівні ВНЗ вже повинен формувати потенціал для адаптації до ринкових вимог, досягнення короткострокових конкурентних переваг і запланованих фінансових прибутків, створення інновацій. Тому важливим завданням ВНЗ на цьому рівні управління є розвиток інноваційної наукової діяльності. Інновації розглядаються як результат інвестування інтелектуального продукту в розробку з отриманням якісно нового знання та подальшого впровадження з отриманням суттєвої додаткової цінності (прибутку, пріоритету, лідерства, якісної переваги, прогресу тощо). Ці цінності є по суті ринковими вимогами та підвищують конкурентоспроможність ВНЗ у галузі наукової діяльності. Інноваційними можуть бути наукова продукція та послуги, об'єднання та форуми, а також їх поєднання, які призводять до синергії відповідних інновацій. Тобто інновації виступають як якісно більш вища, але і більш затратна з точки зору ресурсного забезпечення, категорія наукової діяльності сучасного університету.

Ефективна багаторічна колективна наукова діяльність є підставою для створення визнаних наукових шкіл та національних наукових центрів. Наукові школи створюють, розвивають, поширюють та передають інформаційні бази

професійних знань, створюють інновації. Визнані наукові школи та/або статус національного наукового центру є найвищим проявом ефективної інноваційної наукової діяльності ВНЗ. Тому стратегічний науковий потенціал формується з метою акумулювання ресурсів і можливостей для переходу на якісно новий (найвищий) рівень наукової діяльності, який характеризується можливістю створення інтелектуальних продуктів і послуг світового визнання, участі в міжнародних наукових об'єднаннях та форумах, що є передумовою створення інновацій та наукових шкіл. Таким чином будується багаторівнева система управління інноваційною науковою діяльністю ВНЗ.

К.В. КАМЧАТНА-СТЕПАНОВА, аспірант, м. Харків НТУ «ХПІ»

ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Сьогодні одним з основних джерел інтенсивного розвитку українських підприємств стають не природні ресурси, а інновації - за умови їх активного і ефективного використання. Інноваційна діяльність промислового підприємства визначається його інноваційною активністю і залежить від домінуючого технологічного укладу, наявності і характеристик інноваційного потенціалу, організаційної структури, в рамках якої здійснюється інноваційна діяльність.

Будь-яке підприємство, існуюче в зовнішньому середовищі, взаємодіє з ним і адаптується до його мінливих умов. Зміни макроекономічного характеру є найбільш значущими за рівнем впливу на сучасному етапі розвитку української економіки. Одним з основних факторів, який визначає конкурентоспроможність українського промислового підприємства в умовах динамічного зовнішнього середовища, є його високий інноваційний потенціал.

У наш час надзвичайно важливо визначити потенціал інноваційного розвитку підприємства, тому необхідно окреслити суть поняття інноваційного потенціалу.